

На 27-й гражданитѣ испрагили А. Манолова, Ат. Кехли-барова и Иос. Р. Цанкова. Молбата на гражданитѣ чрѣзъ депугацията на часътъ била изпълнена и на 28-й сутренъта се отправили за Габрово Иловайскій и други офицери, кадри отъ Орловскія полкъ и значително число казаци. За пристиганието имъ гражданитѣ били извѣстни и цѣлото население излезнало да ги посрещне. Иванчо Бакаловъ слѣдъ като поднесълъ хлѣбъ и соль, потеглили за църквата Св. Богородица, священниците испѣли молебень, Каролевъ държалъ рѣчь, послѣ заминали презъ града, излезнали на горния край и установили се на лагеръ въ ливадата на Ив. Андрейчинъ срещу каменскій мостъ.

На 29-й Петровденъ, рано сутренъта, всякой единъ отъ гражданитѣ закаралъ ечемъ, овесъ, сено, натрупали купища по ливадата и казали: „Братушки! хранете коньетѣ добрѣ и ако изеджтъ това сено, всичко, което виждате около васъ по ливадитѣ, е, на ваше расположение“. Имало складъ съ храни, останалъ отъ турското правителство и него отворили.

Споредъ единъ старъ обичай, койго и днесъ съществува въ Габрово, на Петровденъ сутренъта въ всяка къща женичѣ праватъ млинъ, нъ този день направили по два и по три. Слѣдъ църква, всяка една жена се отправяла къмъ лагера, раздавали на войницитѣ млиноветѣ, наедно съ по една копринена или поне съ копринени рѣкави риза и гаши.

Мнозина отъ гражданитѣ като се спрятелявали съ нѣкого отъ войницитѣ, подарявали часовницитѣ си за споменъ. Обладаното отъ вѣсторгъ население не си и напомнувало за турската войска, ако шатритѣ ъ и цѣлъ день да гледало. Русситѣ обаче, искали да узнаятъ за всичко около тѣхъ по подробно. За тѣзи цѣль били испратени опитни хора по течението на рѣкитѣ Янгра и Топлешъ а трети по рѣклината Киселчова-могила за Червеній брѣгъ, които доближавали и до самата турска войска.

Русситѣ които бѣха расположили лагера си на горния край на града, като се опасявали да не би турска войска да нападне отъ Севлиево и тѣ да осганатъ между два огъня, рѣшили да се расположатъ на долния край на града, гдѣто не се забвльзвала такава опасностъ, вслучай че нападне турската войска.

По обѣдъ когато казанитѣ били на огъня, войницитѣ исинали ястието, взели само месото, качили се на коньетѣ си